

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 214/2026-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátska kancelária JUDr. Michal Krutek, s.r.o., Hlavná 11, Trnava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. TT-43Sa/1/2023 (pôvodne vedenom Krajským súdom v Trnave pod sp. zn. 43Sa/1/2023) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 28. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom správneho súdu v konaní sp. zn. TT-43Sa/1/2023. Navrhuje prikázať správne súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľ tiež žiada priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 3 000 eur, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom vo výške 949,17 eur.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa správnu žalobou podanou 30. decembra 2022 na krajskom súde domáhal preskúmania zákonosti a zrušenia rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredia č. 901 121 7587 0 z 12. decembra 2022 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredia č. 901 121 7587 0 z 3. marca 2022 a vrátenie veci na ďalšie konanie. K žalobe sa žalovaná vyjadrila 25. januára 2023. Sťažovateľ podal repliku 24. februára 2023 a sťažovateľovi bola na vedomie zaslaná duplika žalovanej 6. apríla 2023.

3. Sťažovateľ podal 10. decembra 2024 na správnom súde sťažnosť na prietahy konaní. Správny súd v upovedomení o vybavení sťažnosti zo 7. januára 2025 konštatoval, že z hľadiska celkovej dĺžky konania v predmetnom konaní nezistil takú nečinnosť, ktorá by mohla mať za následok vznik zbytočných prietáhov, keďže táto nepresahuje štandardne akceptovanú dĺžku súdneho konania

na jednom stupni sústavy súdov (dva až tri roky). Sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní predsedníčka súdu vyhodnotila ako nedôvodnú.

4. Sťažovateľ podal 5. marca 2025 na správnom súde podanie, v rámci ktorého doplnil správu z odborného lekárskeho vyšetrenia, a zároveň na účely čo najskoršieho rozhodnutia vo veci zobral sťažovateľ späť návrh na nariadenie pojednávania a súhlasil, aby súd rozhodol vec bez nariadenia pojednávania.

5. Do predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti nebolo vo veci rozhodnuté.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv sťažovateľa zbytočnými prietahmi správneho súdu (predtým krajského súdu) v jeho právnej veci. Sťažovateľ zrekapituloval doterajší priebeh napadnutého konania, osobitne poukázal na to, že mu bolo správnym súdom v upovedomení o vybavení sťažnosti zo 7. januára 2025 oznámené, že vec je procesne pripravená na nariadenie pojednávania (o ktoré sťažovateľ pôvodne v žalobe žiadal), napriek tomu do marca 2025 nebol vo veci určený žiadny termín pojednávania, preto v záujme čo najrýchlejšieho vybavenia veci sťažovateľ zobral návrh na nariadenie pojednávania späť a súhlasil, aby správny súd rozhodol vec bez nariadenia pojednávania. Ani predmetný procesný úkon sťažovateľa nevedol do podania tejto ústavnej sťažnosti k rozhodnutiu vo veci samej.

7. Sťažovateľ zdôraznil, že predmetom sporu medzi sťažovateľom a žalovanou je dávka invalidného dôchodku sťažovateľa z dôvodu jeho vážneho zdravotného postihnutia, ktorému bolo jej vyplácanie zastavené v apríli 2022, teda pred viac ako 3 a pol rokom.

8. Sťažovateľ uviedol, že okrem opakovaného generovania zákonných sudcov neeviduje vykonanie akéhokoľvek úkonu smerujúceho k meritórnemu ukončeniu súdneho konania, čo na strane sťažovateľa len prehľbuje ujmu. Súd je podľa sťažovateľa dlhodobo nečinný.

9. K právnej a faktickej zložitosti veci sťažovateľ uvádza, že ide o vec, ktorá nie je právne ani skutkovo zložitá. Predmet napadnutého konania nevykazuje znaky zvýšenej skutkovej a právnej zložitosti veci.

10. Sťažovateľ požiadavku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňuje neprimeranou dĺžkou súdneho konania. Sťažovateľ argumentuje, že ide o konanie vo veci posúdenia rozhodnutia, na základe ktorého bol sťažovateľovi odňatý jeho nárok na výplatu invalidného dôchodku.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Uplatnenie právomocí ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. Ústavný súd v tejto súvislosti už opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti (m. m. III. ÚS 663/2014).

13. Podľa § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak.

14. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

15. Podľa § 56 ods. 3 prvej vety zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q), r) a v) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Ak účastník konania v určenej lehote nedostatky neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania odmietne.

16. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ k svojej ústavnej sťažnosti síce priložil splnomocnenie na svoje zastupovanie advokátom pred ústavným súdom (požiadavka plynúca z § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde), avšak toto splnomocnenie bolo vystavené pre zastupovanie vo veci podania sťažnosti ústavnému súdu a zastupovanie pred ústavným súdom v bližšie nešpecifikovanom konaní. Výzva zo 4. marca 2026 na odstránenie uvedeného nedostatku bola adresovaná priamo sťažovateľovi a bola mu doručená 4. marca 2026.

17. Ústavný súd konštatuje, že tento nedostatok ústavnej sťažnosti bol po výzve na odstránenie vady plnomocenstva odstránený doručením plnomocenstva na zastupovanie pred ústavným súdom 13. marca 2026.

18. Ďalším identifikovaným nedostatkom ústavnej sťažnosti je formulovanie petitu ústavnej sťažnosti. Sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť, v ktorej absentuje riadne a jednoznačne formulovaný petit, z ktorého by bolo zrejmé, akého rozhodnutia sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha. Ústavný súd totiž môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv, čím zároveň vymedzí predmet a rozsah konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Inak povedané, zákonnou náležitosťou kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom je (okrem iných náležitostí) aj formulácia návrhu rozhodnutia (petit), ktorý musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť prevzatý do výroku rozhodnutia ústavného súdu (pozri napr. II. ÚS 165/2022).

19. Neurčitým v petite ústavnej sťažnosti je vymedzenie orgánu verejnej moci, ktorý sťažovateľ považuje za porušovateľa označených práv, a konania, ktorým malo dôjsť k porušeniu označených

základných práv. V petite ústavnej sťažnosti sťažovateľ v odseku I uvádza: „*Základné právo sťažovateľa [redacted], rod. [redacted], [redacted], trvale bytom: [redacted] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, porušené bolo.*“ Z uvedeného je zrejmé, že sťažovateľ tu neoznačuje porušovateľa ani konanie, ktorým k zásahu do ním označených základných práv došlo. Tento nedostatok nezhojí ani to, že v odsekoch II a III petitu ústavnej sťažnosti žiada prikázať správne mu súdu v konaní vedenom pod sp. zn. TT-43Sa/1/2023 konať bez zbytočných prietahov a zaplatiť mu finančné zadostučinenie.

20. Zmätočné bolo v petite ústavnej sťažnosti aj vymedzenie orgánu verejnej moci, od ktorého sťažovateľ požaduje náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom. Sťažovateľ formuloval petit ústavnej sťažnosti, čo sa týka úhrady trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, takto: „*Okresný súd Trenčín je povinný uhradiť sťažovateľovi [redacted], [redacted], trvale bytom: [redacted] trovy právneho zastúpenia v sume 949,17 EUR na účet jeho právneho zástupcu do 2 mesiacov odo dňa doručenia nálezu.*“ Ústavný súd podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

21. Ústavný súd podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde výzvou zo 4. marca 2026 uložil sťažovateľovi odstrániť uvedené vady v petite ústavnej sťažnosti v lehote 10 dní.

22. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ v podaní z 13. marca 2026 nedostatok, čo sa týka uplatnenia náhrady trov konania, odstránil a žiada uložiť zaplatiť náhradu trov konania správne mu súdu. Nedostatok v označení porušovateľa svojich základných práv v petite ústavnej sťažnosti a označenie konania, v ktorom mali byť porušené jeho základné práva, však neodstránil. V tomto podaní znovu opakuje tie isté odseky I, II, III petitu ústavnej sťažnosti v pôvodnom znení ústavnej sťažnosti.

23. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že ústavná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje návrh rozhodnutia vo veci samej (petit) vymedzený v súlade s čl. 127 ods. 1 ústavy a § 45 a § 123 zákona o ústavnom súde, pretože sťažovateľom predložený návrh rozhodnutia vo veci samej (petit) nie je úplný a určitý, teda nie je vymedzený takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie v uvedenej veci, pričom v dôsledku uvedeného nedostatku by ústavný súd takto navrhovaný petit nemohol premietnuť do svojho rozhodnutia, čo ho činí nevykonateľným.

24. Nad rámec uvedeného ústavný súd upozorňuje právneho zástupcu sťažovateľa na zmenu právnej úpravy, pretože v ústavnej sťažnosti odkazuje na zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Zb. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, ktorý je však už neúčinným právnym predpisom a bol nadobudnutím úplnej účinnosti 1. marca 2019 v celom rozsahu nahradený súčasným zákonom o ústavnom súde (bod 11 tohto uznesenia, pozn.).

25. Všetky zistené skutočnosti a okolnosti danej veci tak viedli ústavný súd aj pri všetkej jeho snahe o materiálny prístup k veci k záveru, že podaná ústavná sťažnosť (po výzve ústavného súdu)

nesplňa zákonom ustanovené náležitosti, preto ústavnú sťažnosť z tohto dôvodu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

26. Sťažovateľovi odmietnutie aktuálnej ústavnej sťažnosti nebráni, aby sa na ústavný súd obrátil s novou ústavnou sťažnosťou (splňajúcou zákonom požadované náležitosti) proti postupu správneho súdu konajúceho v jeho veci, keďže zákon o ústavnom súde v § 55 písm. a) takúto možnosť implicitne nevyklučuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. apríla 2026

Peter Molnár
predseda senátu